REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. în Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-korut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 bani pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiăcare di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 luni 12 c., pe trei luni 6 corone. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 218. Brașov, Vinerĭ 4 (17) Octomvrie. 1902.

NOU ABONAMENT LA „GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Octomvrie st. v. 1902 s'a deschis nou abonament, la care invităm pe toți amicii și sprijinitorii fóiei nóstre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: Pe un an 24 coróne, pe șése lunĭ 12 coróne, pe trei lunĭ 6 coróne, pe o lună 2 corone.

Pentru România și străinătate: Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ, pe o lună fr. 3.50.

Abonarea se póte face mai ușor prin mandate postale.

ADMINISTRAȚIUNEA.

O visită curiósă.

Sub impresiunea ideilor de cucerire, ce s'au desfășurat în vorbirile ținute la festivitatea desvělirei monumentului regelui Matia în Clușiŭ, ministrul de culte și de instrucțiune publică Wlassics s'a decis a-se repeḑi până la Beiușiŭ spre a inspecta școlele române de acolo. Indată-ce s'a terminat serbarea a și plecat la Oradea-mare și de aicĭ fără întârḑiere la Beiușiŭ.

Despre acéstă visită neașteptată li-se comunică foilor maghiare din Pesta nisce aměnunte curióse. Raportul însuși, despre care vorbim, este compus în spiritul acelor comunicărĭ, ce au de scop a semnala marelui public maghiar nouele fapte și „întreprinderĭ „patriotice“ în favorul maghiarisării.

De astă dată li-se spune cetitorilor maghiarĭ, că Wlassics veghiéză și lucréză pentru deplina cucerire a școlelor române din acel vechiŭ focar de cultură română al Bihorului. Și mai este de remarcat, că raportul din cestiune presentă mergerea lui Wlassics la Beiușiŭ, ca și o cercetare făcută fără de veste și lasă a-se crede, că ministrul Wlassics n'a mai întrebat pe Stan séu pe Bran, n'a mai dat bună ḑiua nicĭ la consistor, ca sě-i arate ce intențiune are și sě-l róge a'l conduce la acele școle. Se spune chiar apriat în raport, că ministrul nicĭ nu s'a anunțat, ci s'a presentat fără de veste în gimnasiul român unit din Beiușiŭ.

Décă așa s'a petrecut lucrul, atuncĭ ministrul a dovedit mai întâiŭ, că nu respectéză cum se cuvine așeḑĕmintele legale, pe basa cărora acele școle confesionale stau sub scutul și conducerea bisericei; al doilea a dat a se cunósce, prin acéstă procedere a sa, că a fost condus de bănuelĭ și suspițiunĭ față cu acest institut român, care deja de peste șépte-ḑecĭ de anĭ dă învěțătură și crescere generațiunilor tinere spre binele obștesc al patriei.

Ce vremurĭ am ajuns! Ce piticĭ sunt aḑĭ cei ce se pretind a fi succesorii patrioților, carĭ odinióră încunjurau pe regele Matia în strălucirea sa! Aceia au sciut sě fie dreptĭ și echitabilĭ față cu poporul în vremurĭ, când acesta gemea în jugul servitutei, lăsat cu totul pradă lăcomiei celor puternicĭ, ce'l stăpâneau, pe când cei de aḑĭ, epigonii din epoca Wlassicilor, nu sciu ce va sě ḑică dreptate și echitate într'un timp, când ei înșișĭ afirmă că libertatea se mănâncă cu lingura cea mare!

Dér sě vedem cum s'a petrecut curiósa visită a ministrului de instrucțiune publică. Credețĭ, că s'a dus sě inspecteze școlele din Beiușiŭ cu scop ca sě convingă, că aceste școle corěspund în aděvěr chiemărei lor de-a rěspândi aděvěrată cultură între poporul român din acele ținuturĭ și din cele învecinate lor? Credețĭ că s'a interesat sě afle décă în genere se fac progrese în studii? De acésta, se vede, nu s'a interesat. Ceea ce a voit sě scie și pentru ce s'a dus la Beiușiŭ, a fost numai și numai de a se convinge cum progreséză școlarii în studiul și cunoscința limbei maghiare.

De aceea ministrul Wlassics s'a urcat pe catedrele diferitelor clase și a adresat școlarilor întrebărĭ din limba, literatura și istoria maghiară, și se asigură, că cea mai mare greutate a pus'o pe cercetarea, décă se învață în deajuns limba maghiară. Dela gimnasiu s'a dus la școla de fete Paveliană. După aceea la internatele gimnasiale: unit și grecooriental și pretutindenĭ a esaminat pe elevĭ și eleve din limba maghiară.

Ceea ce caracteriséză însě mai mult visita ministrului la școlele din Beiușiŭ este, c'a admoniat pe profesorĭ sě fie necondiționat fidelĭ statului, și acésta în schimbul iubirei, cu care statul ar îmbrățișa pe cetățenii de orĭ-ce naționalitate.

De câte-orĭ se fac asemenĭ admoniărĭ din partea celor dela cârmă ne putem astepta la nouě uneltirĭ în defavorul desvoltării nóstre liniștite. Sě admitem însě, că, după atentatele sěvêrșite în paguba instrucțiunei române de la gimnasiu din Beiușiŭ, Wlassics nu mai voesce sě se ilustreze prin nouě acte de violență. Dér atuncĭ de ce trébă sunt acele suspițiunărĭ, admoniărĭ și îndoielĭ în fidelitatea celor ce conduc acele școle române? De ce ministrul, a căruia datorie ar fi sě îngrijéscă ca școlele din Beiușiŭ sě-șĭ pótă împlini cum se cade misiunea lor culturală în sînul poporului român, merge sě agite în persónă în contra acestei misiunĭ, vrênd a-o monopolisa cu totul numai în favorul limbei și al culturei maghiare?

In urmă am mai voi sě scim, cum și de ce ministrul de culte și de instrucțiune publică s'a decis a face acéstă inspecțiune la Beiușiŭ tocmai acum, când diecesa unită a Oradiei-marĭ este vacantă?

O donațiune a familiei Mocsonyi.

Domnul Dr. *Alexandru Mocsonyi*, dimpreună cu ceilalțĭ membrii ai ilustrei familii Mocsonyi, au adresat In. Preasfinției Sale Archiepiscopului și Metropolitului *Ioan Mețianu* următórea scrisóre, însoțită de 60,000 corone:

Inalt Prea Sânția Ta, Domnule Archiepiscop și Metropolit!

*Adênc pětrunșĭ de pietate, iubire și venerațiune față de morții familiei, îndeosebĭ față de fericiții în Domnul adormiți **Caterina, Mihail, Antoniu, Georgiu** și **Eugeniu**, carĭ ne stau mai aprópe, donăm în pia Lor memorie pentru catedrala metropolitană din Sibiiu **60,000 coróne.***

Aducênd acésta Inalt Prea Sânției Tale la binevoitóre cunoscință, Te rugăm Prea Sânțile, a primi espresiunea considerațiunei nóstre celei mai distinse.

Birchiș, 22 Septemvrie 1902 st. v.

***Alesandru Mocsonyi** m. p., **Zeno Mocsonyi** m. p. Věd. contesă **Andreiŭ Bethlen** născută **Livia de Mocsonyi** m. p. Contesa **Rudolf Bissingen** născută **Georgina de Mocsonyi** m. p. Věd. **Eugenia de Mocsonyi** násc. **Teresia Horvăth de Zalabér** m. p.*

Donațiunea acésta cu aděvěrat generósă a familiei Mocsonyi pentru fondul zidirei nouei catedrale, ne înfățișéză mai viu decât s'ar puté spune prin cuvinte, sentimentele de alipire către biserica și neamul românesc ale distinșilor sěi membri, și este o nouă și puternică dovadă de interesul cel mare, cu care urmăresc și sprijinesc înaintarea poporului pe tóte terenele.

Vestea îmbucurătóre de mai sus, „Telegraful Român“ o însoțesce cu următórele cuvinte calde de recunoscință și urărĭ, la carĭ ne asociem și noi din inimă:

„Prin fapta acésta măréță, până acuma unică în biserica nóstră din aceste părțĭ, nobila și ilustra familie de *Mocsonyi*

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

O voce din depărtare.

De Maurice Level.

Prin jocul căruí capriciu infernal a reunit întîmplarea pe acelașĭ vapor pe acești doi ómenĭ, pe carĭ o ură sělbatică i-a aruncat odată pe unul contra celuilalt? — Numai singur Dumneḑeu scie.

Viața lor a amândurora era concentrată acum în drama, ai cărei eroi lamentabilĭ fuseseră și în care sě nimicise trecut, viitor, tot, cu o singură lovitură.

Altă dată erau amicĭ inseparabilĭ, unițĭ încă din colegiu printr'o afecțiune solidă, alcătuită din respect mutual și încredere reciprocă.

Erau aprópe de aceeașĭ etate, și cu tóte acestea, între dênșii erau nisce ciudate diferențe. Jean Guerrand, cu câteva lunĭ mai mare, fusese educatorul amicului sěu Mandras, și acest rol de frate mai mare, fórte ascultat și fórte iubit, care isvoria atât din natura sa calmă și așeḑată, cât și din puterea sa fisică, de care altmintrelea nicĭ odată n'a abusat. Era blând, delicat și evlavios, de o pietate eșită din convingere și lipsit de orĭ-ce ură. Umbla prin lume, compătimitor și gata de a ajuta, apostol rătăcit în viață, concentrându-șĭ tótă morala în absolutul respect față cu cele ḑece poruncĭ.

S'a însurat din amor. Mandras a rěmas amicul casei. Orfan, singur în lume, el a regăsit în tînĕra gospodărie, familia și căminul. Se vorbiau multe rele despre acéstă intimitate, dér Jean Guerrand era mult mai ridicat peste părțile umbróse ale vieții, de cât sě prindă bănuélă. Din contră se bucura da prietenia, ce o arăta nevasta sa pentru amicul lui.

Dér într'o ḑi, întorcêndu-se acasă, auḑi sgomotul produs de nisce vorbe șoptitóre. Deschide brusc ușa: nevasta sa era în brațele amicului.

Se repeḑi la dênșii cu pumnii încleștațĭ. Cu mânile sale puternice îi apucă de gât. In mintea lui vedea deja sângele curgênd... un omor!... Atuncĭ îĭ fulgeră prin creeriĭ lui tulburațĭ o scânteie de lumină, o voce din depărtare, rugătóre...

„Sě nu ucidĭ!...“

Degetele lui crispate se desfăcură. Cu buzele vinete, cu vocea răgușită, le strigă:

— Eșițĭ de aicĭ! Plecațĭ sě nu vě mai věd!

Apoi, rěmânênd singur, căḑu pe un divan, îșĭ acoperi fața cu mânile și începu sě plângă pe ruinele fericirei sale, care a sburat pe aripele vêntului, pe ruinele visurilor sale sdrobite prin trădare și terfelite în noroiŭ.

Ispita omorului dispărù, de odată însě se gândi la duel, la plăcerea infernală, de a sdrobi corpul banditului.

Atuncĭ aceeașĭ voce se auḑi în inima lui:

„Sě nu ucidĭ!...“

Sě uit, sě plec, sě dispar!

Cu o săritură sě trec de la tortura morală, la somnul de vecĭ! Și degetele lui se stringeau convulsiv pe mânerul pistolului... Sinucidere!...

Dér aceeașĭ voce îl impedecă.

Ḑile și nopțĭ întregĭ plângea cu hohot:

„Dumneḑeul meu, Dumneḑeul meu, de ce mi-ai reservat acéstă încercare, décă porunca Ta nu mě lasă, sě pedepsesc?“

Se hotărî sě plece în călětorii, sě părăséscă Parisul, unde îl neliniștea atâtea suvenirĭ veninóse.

Și așa s'a făcut că unul și acelașĭ vapor îi ducea peste mărĭ ura neputinciósă, odată cu remușcările lui Mandras.

De două sěptěmânĭ plutiau deja pe mare. Au traversat Mediterana, au străbătut marea Roșie și întrau în Oceanul indian.

Intr'o ḑi, închișĭ în cabinele lor, Mandras și Jean Guerrand păstrau o tăcere sělbatică.

Pe bordul vaporului, pe care călětoriau, era și un misionar, care mergea la Tonkinul de sus. Guerrand se făcù prieten cu misionarul, și în timpul orelor lungĭ ale nopții, șeḑênd din dos, cu privirile pierdute, îi comunică drama vieții sale, istorisind de la început, vecĭnic cu aceleașĭ vorbe, și făcênd mărturisirea motonă, din

a dat o nouă dovadă de interesul cel mare, pe care-l pórtă față de biserica străbună și față de clerul și poporul acestei biserici. Recunoscință datoresce deci clerul și poporul român acestei familii; și recunoscința acésta și-o va arăta mai bine prin manifestarea interesării față de neam și biserică în mĕsura, în care o face acésta ilustră familie de Mocsonyi, de o parte, ér de altă parte potențându-și veneratiunea față de memoria membrilor rĕposați și față de membrii vii ai acestei ilustre și nobile familii române.

Rugăciuni sĕ înălțăm deci la tronul cel ceresc pentru odihnirea în pace a sufletelor întru memoria cărora se face acéstă frumósă donațiune, și pentru lunga viețuire a membrilor din viéță a acestei familii, cărora le dorim, ca ceriul sĕ le rĕsplătéscă acésta mare binefacere, ér nobila lor faptă imitatori sĕ afle între fiii vrednici ai bisericei nóstre.

Trăiéscă familia de Mocsonyi!"

Din dieta ungară. Deputatul *Nessi* a anunțat eri o interpelație în chestiunea celor petrecute la Clușiŭ și a imnului *„Gott erhalte"*.

Deputatul *Ratkay* își motivéză moțiunea în chestiunea discuțiunei asupra autografului prea înalt relativ la fixarea quotei. Oratorul critică fixarea atât din punct de vedere formal, cât și material, mai ales că acéstă fixare este făcută numai până la mijlocul anului 1903; protestéză contra concepțiunei, care susține, că drepturile suveranității Corónei sĕ nu pótă fi nici măcar amintite în cameră. Ratkay dice, că ar fi așteptat, ca regele, cu ocasiunea amintirii lui Kossuth, sĕ fi întins națiunei ramura de cipres. In loc de acésta însĕ, i-s'a arătat biciușca. *Fidelitatea față cu regele și cultul lui Kossuth sunt compatibile.* Oratorul stăruie, ca sĕ se ia în discuțiune fixarea quotei.

Ministrul president *Szell* respinge afirmațiile lui Ratkay, ca neechitabile. Szell propune, ca moțiunea lui Ratkay sĕ se ia la discuțiune mâne.

Beothy Akos e de părere, ca moțiunea sĕ se dea întâiŭ la tipar și sĕ nu se ia în discuție, de cât Sâmbătă. *Thaly* susține propunerea lui Beőty. Szell nu se opune.

Camera procede apoi la alegerea comisiunilor.

Nessi întrébă în interpelația sa, décă ministrul president are de gând sĕ dea lămuriri în chestiunea, de ce n'a venit Majestatea Sa la Clușiŭ? Mai departe întrébă, că de ce membrii casei domnitóre au refusat invitările și, în sfîrșit, décă ministru president are de gând a lua mĕsuri, ca de acum înainte sĕ nu se mai cânte imnul *„Gott erhalte"*, la audul căruia publicul devine în iritație și care póte sĕ producă urmări penibile.

Cestiunea limbilor în Austria.

Alaltăeri s'au deschis în Viena conferențele inițiate de guvern asupra aplanării conflictului de limbă în Austria. Din partea *Cehilor* s'au presentat: Paçak, Kramar, Stransky, Herold, Zacek și Brzorad, deputați din partidul Cehilor tineri; din partea marilor proprietari *conservativi*: Bouquoy, Czernin și contele Silva Tarucca; din partea *Cehilor agrari*: Zadworka, Prazek și Kubr.; din partea partidului *german poporal*: Derschatta, Lemisch Kindermann, Prade și Leininger; partidul *german progresist*: Funke, Nietsche, Schücker, Pergelt și Eppinger; marii *proprietari constituționali:* prințul Fürstenberg, contele Osvald Thun, br. Schwegel, conții Baernreiter și Stürgkh; partidul *poporal catolic*: Kathrein și Kern; *creștinii sociali* Lueger, prinț Lichtenstein și Axman; *Germanii din Moravia*: Gross, Götz, D'Elvert, Chiari, Skene și Fuchs.

Ministrul president Dr. *Koerber* li-a presentat un elaborat cu adausul, că până când cestiunea de limbă în Boemia și Moravia nu va fi regulată pe cale parlamentară, ține sĕ reguleze cestiunea limbilor pe basa acestui elaborat.

Principiile cardinale ale elaboratului sunt: 1) *Limba germană* sĕ se întrebuințeze în proporțiile de până acum în contactul deplin cu autoritățile militare și de la gendarmerie și în serviciul acestora; 2) în contactul cu autoritățile în afară de Boemia și Moravia; 3 *Limba germană* se va folosi din partea autorităților din tóte provinciile, atât în contactul serviciului intern, cât și în corespondența oficială, în tóte afacerile armatei, în rapórtele ce se trimit la centru, în opinații și conspectele oficiale, în afacerile polițienesci de stat etc.

La autoritățile din Boemia trebue sĕ se facă în principiu deosebire între teritoriile cehice și germane cu o limbă, și între teritoriile cu două limbi (utraquiste). Cercurile judecătoresci cu o limbă sunt a-se considera acelea, în cari mai puțin de 20% ale populației din provincie vorbesce cealaltă limba provincială. Tóte celelalte cercuri judecătoresci sunt a-se considera utraquiste. Autoritățile a căror sferă de drept se întinde peste mai multe cercuri judecătoresci, sunt utraquiste, décă unul sĕu mai multe cercuri sunt de altă limbă de cât celelalte.

Legea va mai designa încă câte-va autorități concrete (în Praga), cari cu privire la relațiile locale, sunt a se considera ca utraquiste. Pentru-ca numĕrul autorităților cu o limbă sĕ fie cât mai mare, cercurile judecătoresci vor fi transformate astfel, ca ele sĕ cuprindă comune numai cu o singură limbă, ér cercurile administrative sĕ cuprindă cercuri judecătoresci de asemenea cu o limbă, ținĕndu-se sémă, firesce, pe cât e posibil de dorințele poporațiunei și de raporturile esistente.

In teritoriile cu două limbi, trebue aplicați la oficii în numĕr suficient de astfel de funcționari, cari pricep amêndouĕ limbile provinciei. Autoritățile provinciale din Moravia sunt a-se considera în principiu ca fiind utraquiste. Conform acestui principiu în contactul afară de serviciu e normativă limba părții, în serviciul intern însĕ în afaceri cari se resolvă într'o limbă, limba actelor este aceea a comunicării verbale. Corespondența oficială între autoritățile provinciale în afacerea părților, se face în limba, în care se pertractéză afacerea.

*

Aceste principii fundamentale sémĕnă cu acele, ce se cuprind în proiectul de limbă, pe care Koerber l'a fost înaintat parlamentului la 8 Maiŭ 1900. In elaboratul de față însĕ validitatea limbei oficiale germane e stabilită mai precis și se înșiră taxativ autoritățile, cari în serviciul intern ar trebui sĕ întrebuințeze limba germană.

După conferență deputații cehi au ținut un consiliu comun.

Foile cehice din Praga se ocupă tóte cu elaboratul lui Koerber, pe care-l taxéză de *imposibil.* După „Politik", Paçak și Zacek au însciințat deja guvernul, că pe basa acésta nu se póte tracta.

Ministrul Wlassics în Beiușiŭ.

Foile din Budapesta aduc scirea, că ministrul cultelor și al instrucțiunei publice, Wlassics, a făcut pe neașteptate o inspecție la gimnasiul din Beiușiŭ. Étă ce scrie „Budapesti Hirlap" despre acéstă inspecție:

„Ministrul de culte Wlassics, după-cum ne telegrafézá corespondentul nostru din Oradea-mare, întorcêndu-se de la serbările desvălirii monumentului lui Matia, Luni nóptea a plecat din Oradea la Beiușiŭ. Cum a făcut la mai multe asemeni ocasiuni, adi diminéță fără de nici o anunțare, s'a presentat fără veste în șcóle. Aici a inspectat înainte de tóte gimnasiul greco-catolic, a întrat din clasă în clasă, a ocupat loc la catedră și a cestionat elevii cu deosebire din istorie, din limba și literatura maghiară, cercetând mai ales, décă elevii cunosc în deajuns limba statului. Inspecția la gimnasiu a durat vr'o două óre, după care a trecut la șcóla de fete înființată de episcopul *Pavel*, cestionând și aici singur elevele. De aici s'a dus la șcóla primară de fete a statului și inspecția s'a terminat după amiadi târdiu cu inspectarea internatului greco-catolic și a celui greco-oriental.

„După inspecție, ministrul a convocat corpul profesoral în cancelaria gimnasiului, unde și-a comunicat observațiile, și i-a îndemnat pe profesori, sĕ créscă din tinerime cetățeni fideli și folositori patriei, accentuând, că statul maghiar îmbrățișéză cu egală iubire pe cetățenii de ori-ce naționalitate ai patriei comune milenare. In schimb se înțelege, că cere și pretinde de la toți factorii instrucțiunei publice fidelitate necondiționată față cu statul. A adăogat, că eventual unele observații ale sale, le va comunica pe cale oficială, în scris.

„Directorul *Buteanu*, în rĕspunsul sĕu, cu cuvinte patriotice, a asigurat pe ministru despre silințele zelóse ale corpului profesoral.

„Ministrul *Wlassics* a plecat după amiadi din Beiușiŭ. La gară s'a presentat corpul profesoral, sub conducerea directorului".

Studenții italieni în România.

Ca întregire vĕ trimit adi câte-va amĕnunte despre primirea studenților italieni în Constanța și în Brăila.

Intreg orașul era frumos pavoazat, multă lume de prin satele vecine a venit întru întîmpinare, ca și întréga pătură cultă și tótă elita Constanței. Societățile meseriașilor și macedonénă cu drapele, și gimnasiul local de asemenea cu drapelul.

La óra 1½ trenul întră în gară. Musica regimentului intonéză imnul italian. Drapelele și pălăriile fâlfăe în vênt La oprirea trenului un formidabil *Evviva Italia* isbucnesce din tóte piepturile. Primarul Constanței, Georgescu, ofere 2 buchete de flori Italienilor și rostesce câte-va calde cuvinte de bună sosire în Constanța.

Doctorul italian Formigini rĕspunde primarului, mulțumind pentru frumósa primire. Salută pe cetățenii Constanței, cărora le esprimă simpatiile Italienilor.

La întrarea în oraș a cortegiului, a domnit un entusiasm de nedescris.

La vederea statuei lui Ovidiu un formidabil *Urra!* isbucnesce din piepturile studenților.

Aci d-l *Dan*, profesor la gimnasiul local, vorbesce în franțuzesce, urând bună sosire în patria lui Ovidiu studenților italieni și termină strigând: *Trăiască Italia!*

După aceea d-l Petre *Vulcan* vorbesce în italienesce. D-sa încheie dicĕnd:

„Cetatea Tomis, scăldată de undele mărei Negre, care 'și desfășóră splendórea înaintea vederilor vóstre, e în plină sĕrbătóre și veselie.

„Sĕ înălțăm glasurile nóstre și sĕ strigăm trăiască Italia! Trăiască fii sĕi nobili, pe care ne-a învrednicit ceriul sĕ-i îmbrățișăm adi, 28 Septemvre 1902! Di, pe care n'o vom da uitării nici-odată! Trăiască Italia! Trăiască România!"

D-l *Persico*, vice-președintele „Cordei Fratres" mulțumesce. Apoi d-l *Furculescu*, student, mulțumesce cetățenilor patriei lui Ovidiu de entusiasmul arătat studenților italieni.

De aci cortegiul a plecat la hotelul Carol, unde a avut loc banchetul oferit de primărie în onórea iubiților óspeți.

După banchet, la care s'au ținut frumóse toaste pentru Suveranii Italiei și ai României, pentru înfrățirea italo-română, prosperitatea orașului Constanța etc., primarul Georgescu a pus la disposiția óspeților trei remorchere, cu care s'a făcut o plimbare pe marea Neagră.

La órele 6 studenții au fost conduși cu același entusiasm la gară, de unde au plecat la Brăila.

*

In portul *Brăila* li-s'a făcut Duminecă studenților italieni o primire, cum nu s'a mai vĕdut de mult acolo. Intreg orașul era în port și aștepta sosirea vaporului. La sosire s'au rostit discursuri în mijlocul unei mari însuflețiri.

Óspeții italieni au fost purtați pe mâni. Li s'au oferit două banchete. Unul la prând și altul séra în sala „Rally".

După prând studenții au visitat monumentul și stațiunea balneară „Lacul-Sărat". La banchetul de séră a luat parte întréga elită a Brăilei. Erau de față prefectul Gabrielescu, primarul orașului Cociaș, directorii șcólelor, notabilii comerciului și ai industriei și representanții Galaților.

La órele 10½ studenții italieni au fost conduși la gară cu o mare retragere de torțe, în mijlocul ovațiunilor poporațiunei.

SCIRILE DILEI.

— 3 (16) Octomvrie.

Arestarea redactorului Schroff. Față cu scirile publicate în foile din Budapesta, cari raportéză sub titlurile cele mai curióse despre arestarea lui Schroff, ca: „otrăvitorul din Brașov", „arestarea unui agitator", „un redactor pangerman arestat" etc., „Kronstädter Zeitung" scrie următórele:

„Schroff n'a fost nici agitator, nici pangerman, ci a descris în „Kr. Ztg." stările din patrie într'o manieră patriotică, ireproșabilă și a luptat pentru esecutarea legilor și pentru drepturile germanismului în acéstă țéră. De asemenea, cu tóte că era supus al imperiului german, nici prin minte nu i-a trecut, sĕ facă propagandă pentru un „pangermanism" rĕu înțeles, care ar

---

care nimic nu omitea, nici cele mai umile greșeli ale sale, nici gândurile cele mai grozave.

Și în fie-care nópte, când se despărțiau, călugărul dicea cu voce trăgănată și gravă:

— Domnul sĕ fie cu tine. Dormi în pace, fiiul meu.

Fiind în mijlocul oceanului, pe la órele 7 séra, de-odată isbucnì o furtună furiósă. A fost o di agitată. De la amiadi Jean Guerrand și Mandras se urcaseră pe bord, atât era de nesuferită căldura în cabine. Și-acuma, când s'au vĕdut și când privirile lor s'au întêlnit pentru prima óră de la dramă, nu îndrăzneau sĕ facă o mișcare, ședeau ca încremeniți și fermecați unul de altul pe scaunele lor.

Uraganul se inteția din ce în ce mai mult. Călugărul era aprofundat în rugăciuni. Guerrand urmà esemplul călugărului. Amêndoi în genunchi, se rugau în mijlocul sgomotului produs de vifor și de strigătele de comandă ale căpitanului. Vaporul era aruncat ca o minge de valuri.

Se înoptà. Albă, rece, făcĕnd par'că ochi mari de mirare, apărù luna pe ceriul negru, printre norii întunecați.

Din când în când, cufundându-se prora, se audiau bătăile neregulate ale helicei, afară din apă. Valurile măturau bordul. La ordinul căpitanului un matelot strigà pasagerilor, sĕ se cobóră.

Guerrand și misionarul se sculară.

Când sĕ plece, un val furios se aruncà pe bord. Se audì un strigăt de desperare Mandras a dispărut.

Guerrand, încremenit de grózá, se oprì. O scînteie ciudată îi luminà ochii. Cu ochii ridicați spre ceriŭ își făcù semnul crucii și cu o săritură, se aruncà de pe bord.

Strigătul vocei sale străbătù sgomotul:

— Un om în mare!

Atunci, pe când un țipet îndelungat rĕsuna jalnic din vêrtej, ca glasul unuia, care este de-asupra mării furióse, figura albă a misionarului se înălțà, și deasupra viltorii, închise pentru vecie, cu voce gravă, rosti rugăciunile agonisanților.

Trad. de **Oniță.**

gravita în afară, din contră a accentuat tocmai înalta misiune a germanismului în interiorul Ungariei şi în cadrul constituţiei ungare, şi deplina compatibilitate a unei vieţi germane naţionale cu fidelitatea către patria, Ungaria. El a trăit din frageda copilărie în Bucurescî, de unde a venit, înainte de asta cu doi anî, la Braşov, şi a fost întâiu redactor la „Kronstädter Tageblatt", de unde după contopirea celor două diare săsescî din Braşov, a trecut ca redactor la „Kronstädter Zeitung". Asupra sorţii d-lui Schroff, care actualmente se află în prevenţie la T. Mureşului, nu avem nicî o scire mai detailată. — De asemenea este cu desăvîrşire falsă şi scirea debitată de diarele din Pesta, că actualul nostru redactor ar fi „un diarist din Bucurescî". D l Guido Wächter este Sas din Braşov".

Refusul episcopului Majlath. Am adus şi noi scirea despre sfinţirea stégului „Elisabeta" a societăţii carpatine din Ardeal (Eke), publicând după foile din Clusiŭ, că acel stég a fost sfinţit de către clerul confesiunilor ev.-reformate, unitare, luterane, gr.-orientale şi israelite. Acuma aflăm, că la acéstă sfinţire a fost învitat şi episcopul catolic Majlath, care însĕ a refusat a participa la sfinţirea de steag. alăturea cu protestanţii, unitarii şi jidovii.

Bombă sub edificiul dietei din Budapesta? Din Budapesta se telegrafiéză, că la poliţia de acolo o calfă de tîmplar, a făcut denunţul, că un individ ar avé de gând sĕ pună o bombă sub estrada preşedintelui camerei. Nu se scie, décă e vorba de adevĕr, orî de vr'o glumă. Poliţia însĕ a înmulţit numĕrul detectivilor.

Condamnarea lui Gelber. Asasinul şi jefuitorul Teresei Müller, tînĕrul evreu Baruch Gelber, a fost condamnat la temniţă pe viéţă.

Prândul oficerilor streinî. Luni séra a avut loc la otelul Boulevard în Bucurescî prândul oficerilor streinî, carî au asistat la manevrele regale. La acest prânz au mai fost învitaţi, d-l colonel de stat major Al. Averescu şi oficerii românî ataşaţi pe lângă oficerii streinî, căpitanul Cantacuzino şi locotenent Gorsky. D-l colonel Signorile, ataşatul militar italian, a ridicat un toast, făcêndu-se ecoul sentimentelor de mulţumire ale camaradilor sĕi, pentru modul cordial în care au fost primiţi şi trataţi în tot cursul manevrelor de către oficerii românî. A rĕspuns d-l colonel Averescu, exprimând sentimentele de camaraderie, de care oficerii românî sunt animaţi faţă de ataşaţii militarî, şi bênd pentru oficerii streinî. D-l maior austriac Roswadowsky, a toastat pentru statul major român representat prin d-l colonel Averescu, şi a celui bulgar representat prin cei doi oficerî bulgarî. A rĕspuns d-l colonel Averescu toastând pentru statele majore streine representate în mod aşa de strălucit prin oficerii de faţă.

Contele Eszterházy desminte. Tóte foile au adus amĕnunte picante pe socotéla contelui Eszterházy, despre care se dicea, că ar fi eşit din ordinul Iesuiţilor, s'ar fi căsătorit şi ar fi intentat proces ordinului pentru restituirea unei sume de mai multe sute de mii de florinî. Contele Eszterházy trimite acum diarului „M.-g." o telegramă din Paris, în care desminte în mod categoric tóte svonurile iscodite pe socotéla luî.

Anul nou jidovesc în Budapesta. Diarul „Alkotmány" de la 3 c. scrie următórele: „Un abonat al nostru din provincie a visitat capitala tocmai când era anul nou jidovesc. Abonatul nostru se plânge pe cum urméză, de cele esperiate în Budapesta: Nu m'am gândit, că tocmai pe acest timp cade anul nou al jidovilor. Aveam de gând sĕ cumpĕr câte-ceva. însĕ din tóte părţile m'am întors cu mânile góle. Tóte prăvăliile închise. Mĕ duc la Rosenthal — închis. La Braun — închis. Caut pe Spitz — acelaşî resultat. Nu face nimica, gândiam eu, mai sunt şi comercianţi creştinî! Mĕ duc la Hegedüs — găsesc închis. La Berzsenyi — tot aşa. Am colindat jumĕtate oraşul până mi-am putut cumpĕra cele necesare. Imî formasem altă închipuire despre capitala nóstră. Ce sĕ vedi însĕ? Pretutindenea grupurî de fiinţe cu caftane, figurî — cu „perciunî" şi cunoscutele dame cu lanţul de aur în gât şi cu nasul coroiet. O adevĕrată Galiţie! M'am dus pe calea Andrassy. Şi aici numai două persóne am găsit, despre carî puteam sĕ presupun, că nu sunt jidovî. Unul era un Italian din „Gottschee", al doilea — eu. Dér nicî despre Italian nu eram tocmai sigur.

„D. T. f. U." reproducênd şi ea scirea organului poporal adaugă: Schiţa acésta a abonatului diarului „Alkotmany" caracteriséză în mod flagrant capitala „maghiară".

Omorîtă de o pisică. Cum-că ce primejdii învolvă în sine dragostea faţă cu pisicile, arată următórea întîmplare: In comuna Inota trăia învĕţătórea pensionată Irma Keleczky, care avea douĕsprezece pisicî şi le iubea aşa de mult, încât le punea sĕ mănânce la masă cu dênsa. Ea însĕ nu se mulţumea cu câte pisicî avea, ci mereu căuta sĕ cumpere exemplare frumóse, pe unde le găsia. Sĕptĕmâna trecută şi-a cumpĕrat un motan fórte frumos de la o ţĕrancă. Acesta însĕ nu se putea deprinde în casă şi se bătea mereu cu celelalte pisicî. Bĕtrâna damă, de témă sĕ nu-i fugă motanul, l'a închis nóptea cu sine în odaia de durmit. Dimineţa diminéţa, când servitórea a întrat în odaia stăpânei, a găsit'o mórtă într'o baltă de sânge. Din cercetare a reeşit, că motanul a turbat şi în turbarea sa a sfăşiat gâtul învĕţătórei.

Francarea automată a scrisorilor. Trei marsiliezî au inventat un aparat fórte practic pentru francarea automată a scrisorilor. Acest aparat va fi introdus în curênd în Franţa. Se pune în aparat scrisórea, care fie mare sĕu mică, pĕtrunde numai pe jumĕtate şi nu intră înăuntru, decât după ce se pune o monedă de 10 banî. Graţie unui plan înclinat, scrisórea vine sub o pecetă, care o timbréză.

Circul Henry. Representaţia de aseră a circului Henry a fost fórte reuşită. O mulţime de lucrurî nouĕ, ne mai vĕdute la alte circurî au fost esecutate în aplausele generale ale numĕrosului public.

Din congregaţia comit. Sĕlagiŭ.

Sĕlagiŭ, Octomvrie 1902.

Onorată Redacţiune! Congregaţiunea de tómnă comitatensă a Sĕlagiului s'a ţinut la 30 Septemvrie n. c. Despre decursul acestei adunărî, respective despre antecedenţele ei şi despre cele ce i-au urmat, ţiu sĕ vĕ comunic următórele:

In convocatoriu între alte obiecte, cum sunt: Cuvênt festiv (emlékbeszéd) din prilegiul aniversării a 100 de la nascerea lui Kossuth Lajos; rescriptul comitatului Pojon în causa modificării legii naţionalităţilor; scrisórea oraşului Arad în causa ridicărei monumentului lui Kossuth; curenda comitatului Saboleiŭ pentru ridicarea unui monument lui Rakóczy Ferencz (p. 21), rescriptul comitatului Pojon pentru crearea unei alte legî electorale şi pentru promovarea şi pǎrtinirea industriei maghiare, şi multe alte puncte, carî de alt-fel în unele privinţe şi pe noi Românii ne interesau, — era un punct (al 3-lea): despre ocuparea postului fisolgăbirăesc din cercul Zĕlaului, devenit vacant prin mórtea fostului fisolgăbirĕu.

Acest punct era, care pe noi Românii cu deosebire ne interesa de sĕptĕmânî, căcî dam cu socotéla, că acum în sfîrşit totuşî vor fi echitabilî şi Ungurii noştri şi dintre cei 6 protopretorî măcar unul vor lăsa sĕ fie Român într'un comitat, unde din 220,000 locuitorî, Românii sunt mai bine de 2 părţî. Credeam acésta cu atât mai vĕrtos, căcî candidatul partidului român d-l Dr. Octavian *Felecan*, al II lea subnotar comitatens, avea în acéstă privinţă îndemnul repeţit al fişpanului br. Nicolae Wesselényi. Ce sĕ vedi însĕ? Cei de la putere şi de astă-dată au arĕtat celor uşor credĕtorî, că ei, Maghiarii, una dic şi alta fac.

După-ce d-lui Dr. Felecan mulţî, vre-o 50—60 Maghiarî, i-au dat cuvêntul, că la tot casul vor vota pentru el, ca sĕ fie ales protopretor, — pentru-că după cum dic şi ei, e *cel mai activ, cel mai zelos în întreg centrul, numai pagubă, că e „Valah"* — s'a hotărît din nou şi a patra óră, ca sĕ candideze. Drept aceea ne-am ţinut de datorinţă şi noi membrii românî, *cu escepţiunea câtor-va*, sĕ mergem la Zĕlau şi sĕ sprijinim ast-fel reuşirea d-lui Felecan.

Şedinţa s'a deschis la 9 óre. Românii însĕ nu au mers decât la $9^3/_4$, pe când se isprăvise cu punctul prim, unde era vorba despre preamărirea lui Kossuth. Acéstă absenţă a Românilor — spun Maghiarii — precum şi absenţa Românilor de la desvĕlirea monumentului lui Wesselényi din 18 Septemvrie n. c., a causat căderea d-lui Felecan, căcî teribilul de fişpan cel cu „toastul îndrăsneţ" (merész tószt) de la desvĕlirea monumentului lui Wesselényi, s'a mâniat fórte şi n'a voit sĕ mai scie vr'un Român.

Venind rêndul la alegerea de fisolgăbirĕu, partidul român, în frunte cu presidentul sĕu d-l George *Pop de Băsescî*, în conferinţa prealabilă hotărîse, sĕ nu céră votare, ci sĕ lase pe Maghiarî sĕ céră acésta, căcî dór' dintre cei 50—60 membri maghiarî, carî îi promiseseră d-lui Felecan, că vor vota pentru el, se vor afla dóră dece, carî vor cere votare, arătând şi prin acésta, că ei într'adevĕr îl voiesc pe d-l Dr. Felecan. Décă Maghiarii, carî i-au promis d-lui Felecan, că-l vor alege, nu vor cere votare, e semn, că ei nu vreau sĕ-şi împlinéscă promisiunea şi ast-fel Românii nicî nu au pentru-ce sĕ céră votare, nicî sĕ voteze, fiind Maghiarii în absolută majoritate.

Resultatul a fost, că fişpanul, trecênd peste candidatura d-lui Dr. Felecan, a declarat de fisolgăbirĕu al cercului Zelau, pe un *Tarpay*, până acum solgăbirĕu în Şimleu.

Adversarii nu s'au mulţumit cu atât, ci au făcut interpelare, că unde sunt Românii, de ei nu iau parte de la începutul agendele congregaţiei, deşi sunt aicî?

Firesce după-ce d-l fişpan a enunţat pe Tarpay de protopretore, Românii ostentativ au părăsit sala.

Delacr....

Convocare.

Toţî membrii „Asociaţiunei pentru literatura română şi cultura poporului roman" de pe teritoriul despărţĕmêntului *Clusiŭ* (oraşele: Clusiŭ şi Coşocna, apoi cercurile administrative: Clusiŭ, Gelau şi Nadeş din comit. Coşocnei), precum şi toţî iubitorii culturei românescî, prin acésta sunt învitaţî sĕ binevoiéscă a participa la *adunarea cercuală estraordinară* a acestui despărţĕmênt, care se va ţiné în Clusiŭ, în localitatea casinei române din strada Deák Ferencz nr. 2, în diua de *2 Noemvrie st. n. a. c. la 3 óre p. m.*

Pentru comitetul cercual al despărţĕmêntului Clusiŭ al „Asociaţiunei":

Clusiŭ, 14 Octomvrie st. n. 1902.

Dr. Georgiu Ilea, director. *Dr. Ştefan Morar*, secretar.

ULTIME SCIRI.

Viena, 16 Octomvrie. După scirî sosite din Constantinopol, trei-decî bataióne de nizamî au fost pornite de la Smirna (Siria) pentru a fi aduse în Turcia europénă şi a fi trimise la Melnik.

— In Vilaetul Salonic insurgenţii bulgarî au incendiat două sate locuite de Românî, situate în munţî, carî au refusat sĕ priméscă arme şi sĕ se unéscă cu insurgenţii, carî se află prin acele locurî în numĕr de vr'o miie. Trupele turcescî luptându-se cu nisce bande marî bulgare, au avut 80 morţî. Satele Exinovo, Krupnic, Silitiji, Zeliewisca şi Palez sunt în flăcărî.

Constantinopol, 16 Octomvrie. Se svonesce, că la nota circulară a Pórtei tóte puterile au promis sĕ facă demersurî în Sofia. Guvernul din Sofia va disolva comitetele macedonene.

Diverse.

Odinióră şi acum! Pe la sfîrşitul secolului al 17-lea domnea în Moldova voevodul Antioch Cantemir, fratele lui Demetriu Cantemir. Turcii îi poruncíră sĕ iasă cu oştire moldovénă la oraşul Tighina (Bender), unde se făceau fortificaţiunî. Étă ce ne povestesce cronicarul Nicolae Costin despre petrecerea Moldovenilor înaintea Tighinei:

„După-ce s'au aşedat Antioch Vodă în Tighinea, vĕdênd pe Muntenî săpând, şi Turcî şi Tătarî din Bugeac, i-s'au făcut ruşine şi dicêndu-i şi Iusuf Paşa: Beiŭ, noi n'am venit aicea sĕ facem zevzechiurî, ci sĕ lucrăm sĕ plinim porunca împĕratului cu o di înainte. Ce atuncia şi-au cerşut cu mĕsură o bucată de loc sĕ sape; şi ne având cu ce săpa, i-au dat de la Paşa traiste şi sape şi hârleţe tot cu samă, şi nefiind salahorî, au pus slugitorii la săpat siimenii de léfă şi călăraşii şi căpitanii, precum şi buluc-başii, care nu erau de nicî o trébă. Ce vĕdênd că nu sporesce lucrul nimica, fiind ómenî puţinî, decî au pus zapcii de au scos curtea tótă şi boerii cei marî şi cei micî şi tóte diregătoriile şi de ruşinea boerilor, săpat'au câte-va dile şi Antioch Vodă singur, îndemnând pe boerî şi alta sĕ între în voia Turcilor; care şi Paşa singur trecênd pe acolo cu cercarea şi vĕdêndu-l săpând, l'au lăudat din gură dicêndu-i: Aferim Beiŭ!, éră de la inimă nu scim, părutu-i-s'au cu dragoste au ba. (Că Turcului îi daî banî şi el îţî scóte ochiî!) Peste scurt timp Antioch a fost scos din domnie, de cine? Nu de boerimea umilită, ci tocmai de Turcî. Puţin i-a ajutat săpatul!"

Cât a primit Shakespeare pentru capo-d'opera sa „Hamlet"? Étă o întrebare la care nu mulţî ar puté sĕ rĕspundă. Următórele rîndurî vor da de gândit acelora dintre poeţî, carî sĕ plâng că teatrul nu mai rentéză nimic dice „Gaulois." Nicî o piesă n'a fost atîta representată pe scenele din lume ca „Hamlet" şi s'ar puté afirma că de trei secole tragedia acésta a produs fără îndoială milióne. Shakespeare însĕ a primit pentru acest nemuritor capo d'operă vre-o 100 francî! E interesat de sciut, că Shakespeare când era în apogeul gloriei sale, avea un venit anual de aprópe 20,000 lei şi trecea cu drept cuvênt, de Cresus al lumeî literare din vremea aceea. Dér tantiemele constituiau o mică parte din venitul acesta; genialul poet era în acelaşî timp actor şi unul din cei mai inteligenţî ómenî de afacerî.

Sosiţi in Braşov.

Pe diua de 15 Octomvrie 1902.

Pomul verde: Treszlor, Esseg; Leitz, Meyer, Viena; Paulini, Sibiiu.

Bucurescî: Munk, Pesta; Antony, Orăştie; Meyer, Făgăraş; Cornel, Szepessy; Strocke, Brăila; Pinter, Paulini, Sibiiu; Grün, Blaşiŭ.

Orient: Haimovicî, casier la circ, Iaşî; Gold, idem, Bucurescî, Riego, Stockholm, Gast. Frankfurt, artiştî; Geschmeide, chelner, Pulweis; Stiglle, baletistă, Schifer, măestru de grajd, Kabé; Presser, artist, Tarnov.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Cursul pieţei Braşov.

Din 16 Octomvrie n. 1902

Bancnot rom.	Cump.	18.90	Vend.	18.94
Argint român.	„	18.80	„	18.88
Napoleond'orĭ.	„	19.04	„	19.07
Galbenĭ	„	11.20	„	10.30
Ruble Rusescĭ	„	2.54	„	—.—
Mărcĭ germane	„	117.25	„	— —
Lire turcescĭ	„	21.40	„	21.50
Scris fonc. Albina 5%		101.—	„	102.—

Cursul la bursa din Viena.

Din 15 Octomvrie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	120.10
Renta de coróne ung. 4%	97.75
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	90.25
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	97.90
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	98.—
Bonurĭ rurale ungare 4%	204.25
Bonurĭ rurale croate-slavone	160.75
Impr. ung. cu premii	100.70
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin	100.55
Renta de argint austr.	120.60
Renta de hârtie austr.	100.25
Renta de aur austr.	92.10
Losurĭ din 1860.	150.65
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	15.84
Acţii de-ale Băncei ung. de credit	722.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit	683.75
Napoleondorĭ	19.05
Mărcĭ imperiale germane	116.92½
London vista	239.30
Paris vista	95.15
Rente austr. 4% de coróne	95.10
Note italiene	—.—

694—1902
végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX t-cz. 102. §-sa értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a fogarasi kir. járásbiróság 1902 V. II 539/1 sz. végzése következtében Dr. Turcu János fogarasi ügyvéd által képviselt Vindischgráczi Hauser Ferencz örökösei javára fogarasi Enkelhardt Heinrich ellen 582 kor. s jár. erejéig 1902 évi junius hó 7-én foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 1000 korra becsült következő ingóságok u. m.: 50 métermázsa vas nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a fogarasi kir. jbiróság 1902-ik évi V II 539/2 számu végzése folytán 582 kor. 72 fillér tőkekövetelés, ennek 1901. évi Oktob. hó 1 napjától járó 6% kamatai ⅓% váltódij es eddig összesen 63 kor. 66 fillérben biróilag már megállapitott költségek erejéig Fogarason alperes üzletében leendő eszközlésére **1902 évi november hó 4-ik napjának delutáni 2 órája** határidőül kitüzetik. és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§ ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet igérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégitési jogot nyertek volna. ezen árverés az 1881 évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt fogarason, 1902 évi október hó 14-ik napján.

GYÁRFÁS FERENZ.
kir. bir. végrehajtó.

1—1.(716)

Sz. 11308—1902.
tlkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy Dan Gyula végrehajtatónak Popa Dumitru Jakab végrehajtást szenvedő elleni 102 kor. — fil. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törv.-szék (a sárkányi kir. járásbiróság) területén fekvő, a gridi 205 sz. tljkvben Popa Dumitru Jakab, Juon, Dumitru és György nevén álló a 375 hrsz. ingatlanra 320 kor.

442	hrsz.	ingatlanra	11	kor.	4625	„	„	10	„
638	„	„	25	„	4739	„	„	2	„
846	„	„	2	„	5327	„	„	1	„
989	„	„	27	„	5380	„	„	5	„
1363	„	„	23	„	5831	„	„	11	„
1371	„	„	26	„	5932	„	„	10	„
1620	„	„	10	„	5937	„	„	52	„
1636	„	„	11	„	6455	„	„	11	„
1752	„	„	5	„	6993	„	„	4	„
1925	„	„	28	„	7037	„	„	5	„
2258	„	„	17	„	7730	„	„	20	„
2486	„	„	3	„	8316	„	„	17	„
2735	„	„	20	„	8324/2	„	„	11	„
2929	„	„	17	„	8330/2	„	„	3	„
3180	„	„	4	„	8536	„	„	71	„
3197	„	„	13	„	8967	„	„	21	„
3405	„	„	11	„	9095	„	„	16	„
3489	„	„	13	„	9363	„	„	14	„
3511	„	„	37	„	9505	„	„	35	„
3782	„	„	2	„	9957	„	„	32	„
3788/2	„	„	11	„	10165, 10288	„	„	32	„
3792	„	„	8	„	10213	„	„	36	„
3848	„	„	11	„	10769	„	„	12	„
3862	„	„	48	„	10934	„	„	3	„

koronában, a gridi 608 sz tljkvben Bursan Mária férj. Boér Lascuné, özv. Dregics Györgyné, Bursan Rosalia a Bucuré kiskoru, Bursan Mária a Bucuré, Bursan Anna a Bucuré, Bursan Retia a Bucuré és végrehajtást szenvedett nevén álló 9362 hrsz. ingatlanra 15 koronában, végül a gridi 436 sz. tljkvben A † 9691 hrsz. ingatlanból végrehajtást szenvedett jutalékára 160 koronában ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendeltetik, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1902 évi November hó 7-ik napján délelőtt 9 órakor** Griden megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881 november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1902 évi augusztus hó 31-ik napján.

A kir. járásbiróság, mint tlknyvi hatóság

Schupiter,
kir. albiró.

694.1—1

PUBLICAŢIUNE.

Pentru tóte realităţile aparţinětóre moştenitorilor defunctului Dr. Otrobán Nándor s'a fixat diua de vêndare

pe 20 Octomvrie st. n. a. c. diminéţa la 9 óre

în cancelaria d-lui notar public regesc Schnell Károly (strada Vămii nr. 15) şi unde nu se va lăsa nimic din preţul strigărei. Oferte se vor primi şi în scris.

	Coróne.
1) Casa de lemn, în Brassó (Scheiŭ) Podu Creţului nr. 107 nou (676 vechiŭ) indusă în cartea funduară nr. 2660, n-rii top. 3348, 3349.	700
2) Villa din Predeal, cu tot mobilarul din ea şi cu aranjamentul, indusă în cartea funduară din Brassó, nr 10,961 A † 25.404/12 nr. top.	10,000
3) In Bácsfalu, casa cu nr. 446 cu 9 apartamente de locuit cu o grădină de póme, odăile folositóre pentru locuinţă de vară, dimpreună cu mobiliarul, indusă în cartea funduară nr 598 A † 1659/1, 1659/2, 1660, 1661, 1662, 1663, 1664, 1665 n-rii top	12 000
4) In Bácsfalu casa nr. 445, cu patru locuinţe şi grădină, indusă în cartea funduară nr. 589 A † 1358, 1359/2, 1360/2, 1361/2, 1363/2, 1364/2 n-rii top.	5 000
5) In Előpatak staţiune balneră aşa numită „Villa Zona" cu întreg aranjamentul, cu mobilele din ea cu dreptul la băi, la apa minerală, indusă în cartea funduară nr. 318 A † 1535, 1546/1, 1546/2, 1546/3, 1547, 3744 nr. top.	8 000
6) Casele din Brassó, Strada Porţii nr, 16 şi cel vechiŭ 488, indusă în cartea funduară nr. 2560 nr. top 5434. şi casa din strada Spitalului nr. 11 nou şi cel vechiŭ 475, nr. top. 5420, două case legate una de alta (fost Hotel Baross.)	80,000
7) Imobilul din Apácza loc de zidire, indus în cartea funduară nr. 1011, n-rii top 1601/2 1602/2, 1603/3	100
8) Livadea din Tuşnad nr. 976 indusă în cartea funduară nr. A † 12,508/12	1,000
9) Realitatea aflătóre în Bölön nr. 634 indusă în cărţile funduare sub nr. A † 2759/3	2 0
10) O şură aflătóre în Agostonfalva.	800
11) O baie de fer în Fel-ő-Rákos,	600
12) Realităţile aflătóre în Bardocz sub nr. 674 şi 736 indusă în cartea funduară sub nr. A † 263 266 şi 267/1, 267/2	1,400

Din preţul strigărei ofertanţii au a depune un vadiu de 10% în banĭ gata seu în hârtii de valóre.

Informaţiunĭ se pot lua în cancelaria d-lui advocat Dr. Zacariás János (Brassó, Strada Spitalului militar nr. 3) unde se va lua în considerare condiţiunile date de d-l notar public regesc Schnell Károly.

Brassó, în 2 Septemvre 1902.

Szabó Alexandru,
esecutorul oficial al rĕmasului D-rului Otroban Nándor.

660,—10